

РЕШЕНИЕ

№ 19685

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **4864** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Х. С. Н. от [населено място], чрез адв. С. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП №24-0360-000021/11.04.2024 г., издадена от полицейски инспектор от ОДМВР – Габрово, РУ – Трявна, с която е прекратена регистрацията на челен товарач „JCB406T4“ с рег. № С 15067 за срок от 6 месеца.

С жалбата се претендира отмяна на обжалвания административен акт, като се твърди, че спрямо жалбоподателят не е издаван АУАН в р. Трявна. Посочва се, че Х. Н. не е извършил нарушение на чл. 150, ал .1 ЗДвП, на 08.04.204 г. не е бил в [населено място] и не е управлявал посочения челен водач. Не ставало ясно каква е връзката между жалбоподателя и челния водач.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуалния си представител, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, за които е представен списък. Ответникът В. Г. Г. – полицейски инспектор при РУ Трявна, ОДМВР Габрово, не се явява в съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е дала заключение по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Процесната ЗППАМ е издадена на Х. С. Н., за това, че на 08.04.2024 г. около 15.00 ч., в [населено място], на ул. Индустриална, в близост до № 5, при проверка на водач на МПС Д. Д. Й., управляващ челен товарач „JCB496T4“ с рег. № С 15067, е установено, че водачът не притежава съответното свидетелство за управление или то е отнето. На водача е бил съставен АУАН Серия АД № 335891.

ЗППАМ е издадена спрямо Х. С. Н., който съгласно Свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника част 1 (л.8), е собственост на „ТЕХНО СТРОЙ БЪЛГАРИЯ“ ООД.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 264z-894/06.04.2022 г. /л. 11 от адм. д. № 184/2024 по описа на АС - Габрово/ подписана от директора на ОДМВР – Габрово полицейските инспектори от звената „Териториална полиция“ в структурите на ОДМВР Габрово и РУ Трявна са оправомощени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност. Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ. Заповедта е мотивирана с конкретни прояви на адресата ѝ, описани по разбираем начин, като са налице юридическите факти, обуславящи издаването на заповедта. Съдът намира, че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на лицето, поради което възражението за наличието на такива също се приема за неоснователно.

Заповедта обаче е материално незаконосъобразна.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Видно от текста на нормата адресат на заповедта може да бъде само собственик на

МПС, който управлява или чието МПС е управлявано от водач, за когото са налице визираните в т. 2а, б. „а“ обстоятелства, досежно неговата правоспособност.

В конкретния случай ПАМ е наложена на физическо лице – Х. С. Н..

Видно от приложеното на л. 8 Свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника част 1, собственик на процесния членоварач е „ТЕХНО СТРОЙ БЪЛГАРИЯ“ ООД. При служебна справка в ТР съдът установи, че Х. С. Н. е съдружник и управител на посоченото търговско дружество. Именно в това се състои и незаконосъобразността на ЗППАМ.

Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП регламентира две хипотези на прилагане на ПАМ "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство": първата - когато то е управлявано от лице, неправоспособен водач и това лице е собственик на пътното превозно средство, и втората – когато това лице не е собственик на пътното превозно средство. Фактическата обстановка в случая не отговаря на нито една от хипотезите от цитираната норма. Адресат на този вид принудителна административна мярка винаги е собственикът на МПС, като в единия случай той трябва да е управлявал МПС, а в другия – неговия автомобил да е управляван от водач, който е неправоспособен. В случая се установява и не е спорно по делото, че автомобилът е управляван от трето лице, различно от собственика на автомобила. Законът допуска неправомерно поведение на това трето лице да бъде правопораждащия юридически факт за налагане на ПАМ на собственика на автомобила, но в настоящия случай ПАМ е наложена не на собственика на автомобила – юридическо лице „ТЕХНО СТРОЙ БЪЛГАРИЯ“ ООД, а на физическото лице Х. С. Н..

Юридическите лица, каквото е и „ТЕХНО СТРОЙ БЪЛГАРИЯ“ ООД притежават собствено имущество, права и задължения, които са отделни от правата, задълженията и имуществото на собствениците на капитала им, както и на управителите им. Поради това, ЗППАМ е следвало да бъде издадена на „ТЕХНО СТРОЙ БЪЛГАРИЯ“ ООД, представлявано от Х. С. Н., а не на физическото лице Х. С. Н.. За допуснати нарушения от юридическото лице, собственик на автомобила, отговорността следва да се понесе именно от него. Задължението да не допуска управление на собствено МПС от неправоспособен водач тежи върху юридическото лице собственик, а не върху управителя в качеството му на физическо лице.

В обобщение на горното съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна. Жалбата на Х. С. Н. е основателна. С оглед на това, принципно основателна се явява и заявената от на адв. Т. претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение. По делото е представено извлечение по сметка, от която е видно, че договореното възнаграждение в размер на 600 лв. е заплатено от ТЕХНОСТРОЙ БЪЛГАРИЯ ООД. Това води до извод, че жалбоподателят – Х. С. Н. не е направил разход за процесуалното представителство, който следва да бъде възстановен при отмяна на заповедта. Липсват доказателства, че жалбоподателят е правил разходи по настоящото производство, поради което не възниква основание за ангажиране на деликтната отговорност за разноски на издателя на ЗПАМ. Разходът направен от ТЕХНОСТРОЙ БЪЛГАРИЯ ООД подлежи на възстановяване от физическото лице, за сметка на което е платен – Х. Н., по гражданскоправен ред и няма основание настоящият съдебен състав да присъжда платеното от трето лице в полза на жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Подлежат на възстановяване разноските, които са направени от спечелилата делото страна, и за които са представени доказателства. В случая липсват доказателства за сторени от жалбоподателя разноски, поради което претенцията му за

присъждането им следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Х. С. Н. от [населено място], чрез адв. С. Т. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП №24-0360-000021/11.04.2024 г., издадена от полицейски инспектор от ОДМВР – Габрово, РУ – Трявна, с която е прекратена регистрацията на челен товарач „JCB40BT4“ с рег. № С 15067 за срок от 6 месеца.

ОТХВЪРЛЯ искането на Х. С. Н. за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. като недоказано.

На основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата решението е окончателно.

СЪДИЯ: